

Detta år föddes 9 barn i Tåby, 4 pojkar och 5 flickor.
Endast ett äktenskap ingicks.
8 dödsfall är noterade, varav 3 gällde minderåriga barn.

Inga ändrignar skedde bland indelningsverkets ryttare och båtsmän och inga uppgifter finnes om väderlek och skörd.

Från sockenstämmoprotokollen, kan följande nämnas:

Klockaren Per Jonsson hade på egen bekostnad satt upp en liten kammare i klockarestygan och begärde, att denna kammare skulel anses som hans egendom och kunna av honom försäljas till kommande efterträdare.
Detta beviljades av sockenstämman.

Ryttaren Johan Segerbom beviljades, att ta sin svärmoder till sig, då hon är född i församlingen och tidigare betalt skatt hit.
Samma var förhållandet med änkan Maria Andersdotter, som bosatt sig på Stensvads ägor.
Båda beviljades, men med det förbehållet och de inte skulle vara församlingen till last för sin försörjning.

Det bestämdes också, att det skulle göras en inbyggd trappa, med lås och dörr, till orgelverket, därför att inte organisten fick vara i fred för pojkarnas överlopp.

Prosten, kyrkoherde Petter Wettersten i Kuddby, hade gjort visitation under sommaren och inte funnit något att anmärka på.

Församlingen lovade, att under nästkommande år, uppsätta ett bättre stall vid Prästgården.

Sockenmännen var ioke nöjda med sockenskräddaren Nils Håkansson och därför bestämdes, att de fick betjäna sig av skräddaren Hemming, om de tyckte han var bättre.

Från häradsrättens protokoll framgick följande:

Drängen Blecker Hansson Strömbeck fick av häradssrätten, bördsbrev för arbete i det lovliga skomakareämbetet i Söderköping.
I detta bevis intygades, att han var född i äkta säng av ärliga föräldrar.

Förre bonden Anders Hansson stämde sin styvson Rahl Hansson i Brestad, att återställa alla den egendom Anders tidigare givit till Rahl.

Vid Anders Rahlssons hustrus död hade han testamenterat all sin egendom till Rahl Hansson, med det förbehåll, att Anders skulle försörjas intill sin död av styvsonen.

Dock hade osämja uppstått, främst mellan Rahl hustru, som misskötte Anders och gav honom dålig vård.

Flera vittnen intygade detta förhållande.

Anders Rahlsson begärde, att testamentet skulle ogiltighetsförklaras, vilket häradsrätten beslöt och Rahl Hansson ålades att återlämna det erhållna.

Landsstrykerskan Catharina Persdotter anklagades av länsmannen Anders Andersson för stöld med mera.

Rannsakingen visade, att hon var dömd för stöld av Östkind's häradsrätt

till fängesle och under transporten till Linköping rymt från sin bevakning. Nu hade hon påträffats hos båtsmannen Anders Fyrberg på Brunneby ägor, där hon uppehållit sig i minst två veckor och under denna tid gjort stöld på några gårdar, främst i Å och Östra Ny socknar.

Catharina Persdotter dömdes till andra resan stöld och inpasserades till Linköpings fängesle omgående.

Anders Fyrberg dömdes till 6 daler silvermynts böter för undanhållande av rymling.

Då han inte kunde betala böterna omvandlades desas till 4 par spö, tre slag av varje paret.

Rådmanenn Joahn Hagman i Rådmansgården var instämd, för att han ej betalt sin skatt för byggnadsmaterialer till Prästgården.

Han dömdes nu, att inom 8 dagar betala skatten 3 daler jämte 1 daler 16 öre i expenser, allt i silvermynt.

Gjorde han inte detta, skulle utmätning ske genom exuktionsbetjänernas försorg.